

عنوان مقاله:

تجگر، قشری نگری و تاثیر آن بر تمدن اسلامی در قرآن و حدیث

محل انتشار:

هشتمین همایش بین المللی پژوهش های قرآنی (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 32

نویسندگان:

مهدی اکبرنژاد - دانشیار دانشگاه ایلام

نرگس شکرپیگی - دانشجوی دکتری علوم قرآن و حدیث / مدرس گروه الهیات دانشگاه پیام نور

خلاصه مقاله:

تمدن و فرهنگ هر جامعه میراث گرانمایی است که با گذشت از فراز و نشیب های مختلف در طول تاریخ برای افراد آن جامعه به یادگار باقیمانده است اما همواره باید توجه نمود که عوامل متعددی این روند تاریخی را تهدید می نمایند و با بررسی و شناخت این آفات می توان، حیات اجتماعی و تمدنی خویش را حفظ نمود، تجگر است، تجگر و قشری گری یکی از عوامل مخرب تمدن و آسیب های فکری و اندیشه انسان ها در طول تاریخ است که منجر به سقوط و انحطاط فکری بسیاری از افراد و جوامع گردیده است. شناخت ابعاد گوناگون تجگر و تاثیر آن بر تمدن اسلامی می تواند ما را از مواجهه با آثار مخرب آن مصون دارد و کمک شایانی به حفظ تمدن اصیل اسلامی نماید. با بررسی و دقت در آیات قرآن کریم و احادیث معصومین (ع) می توان ویژگی ها، علل و عوامل متعددی را برای متججرین در نظر گرفت که مهم ترین آنان عبارتند از: مادی گرایی و ثروت اندوزی، تبعیت از هوای نفس، تکبر، لجاجت و بی منطقی، جهل و نادانی، تقلید و پیروی کورکورانه و... می باشد. این گونه رفتارها در جامعه دارای پیامدها و آثار منفی، مانند: تفسیرهای نابجا از دین، دین گریزی، تفرقه و جدایی و... خواهد بود. پژوهش حاضر می کوشد تا با روشی تحلیلی توصیفی و با استفاده از شیوه اسنادی و دقت در آیات و روایات معصومین (ع) به بررسی موضوع تجگر، قشری نگری و آسیب ها و خطراتی که برای تمدن اسلامی در پی دارد، بپردازد.

کلمات کلیدی:

تجگر، قشری گری، تمدن اسلامی، آسیب شناسی، قرآن، حدیث

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/967989>

